

Forslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6289).

Sagen sættes til Forhandling.

Hækkerup: Vel er det saaledes, at der ved forskellige sociale Love er truffet Foranstaltninger, som muliggør Indgreb og Hjælp efter bestemte Regler overfor de almindelige Onder, som hyppigt rammer den ubemidlede Befolkning, men desuagtet viser det sig, at der stadig, i uhyggelig høj Grad, kan man næsten sige, er Brug for Hjælpekasserne, som jo har til Opgave at yde midlertidig Hjælp overfor de forskelligartede uberegnelige økonomiske Vanskeligheder, som kan ramme de daarligst stillede. Trangen til Hjælpekassehjælp er ganske naturligt noget forskellig til forskellige Tider og i de forskellige Kommuner. I økonomisk usikre Tider som dem, vi har haft i de senere Aar, er Trangen til Hjælpekassehjælp ganske naturligt særlig stor og selvfølgelig størst i de Kommuner, hvor Erhvervsforholdene, Arbejdsmulighederne er svingende og usikre, og dette vil igen sige i Kommuner med forholdsvis mange Lønarbejdere.

De sociale Love paalægger jo ogsaa Kommunerne betydelige Byrder, men Forholdet er dog det, at de fleste Love yder igen Kommunerne nogen Refusion, i alt Fald for den Hjælp, som Kommunerne maa yde til de Personer, som ikke er hjemmehørende i Kommunen.

For Hjælpekassens Vedkommende er Forholdet imidlertid det, at der ikke ydes anden Refusion end den, der ydes fra Statens Side. Statens Andel til Hjælpekasserne blev jo oprindeligt fastsat til en Trediedel, dog med den Begrænsning, at det samlede Beløb fra Statens Side ikke maatte overskride $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.; men det har jo i de senere Aar vist sig, at dette

Beløb var saa forsvindende lille, at det hverken forsløg helt eller halvt. Der er i de senere Aar ved særlige Love givet Tiladelse til at forhøje Statens Tilskud. I Finansaaret 1921—22 blev der til Hjælpekasserne ydet $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i Finansaaret 1922—23 steg dette Beløb yderligere til ca. $10\frac{1}{4}$ Mill. Kr.; hvor meget der er ydet i det sidst afsluttede Regnskabsaar, og hvor meget der vil blive ydet i indeværende Aar, er det jo endnu umuligt at sige, da der ikke foreligger nogen bestemt Opgørelse derfor. For Københavns Vedkommende var Forholdet det, at der i 1922—23 blev anvendt saadan noget som 4 Mill. Kr. til Hjælpekassehjælp, og for 1923—24 blev der anvendt omkring $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; altsaa Beløbet var dalet med ca. 40 pCt. For saa vidt dette har været Normen for den Hjælp, der er blevet ydet i Landets øvrige Kommuner, hvad der vel er nogen Grund til at tro, vil der i 1923—24 være anvendt imellem 6—7 Mill. Kr. Det er jo et ret betydeligt Beløb; og som jeg fremhævede før, falder det forskelligt paa de forskellige Kommuner og rammer især de Kommuner, der i Forvejen er bebyrdet med sociale Udgifter. Hvis Staten skulde yde $\frac{1}{3}$, maatte man altsaa rettelig ansætte et Beløb paa omkring 2 Mill. Kr. ud fra de Erfaringer, vi i Øjeblikket sidder inde med. Derfor synes jeg, det er for lidt, naar den højtærede Minister i det foreliggende Forslag har foreslaaet 750 000 Kr. Jeg forstaar særdeles vel den højtærede Ministers Begrundelse; der har jo i de sidste Aar været Strid om dette Spørgsmaal, og det har vist sig, at i hvert Fald to af Rigsdagens Partier nærede en absolut Uvillie imod at gaa højere end til de nu foreslaaede $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.; og det er jo nødvendigt at skabe Enighed, thi hvis der ikke skabes Enighed om en Forhøjelse, kan der fra Statens Side kun ydes $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og selvfølgelig er det bedre for Kommunerne at faa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. end at skulle nøjes med $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.

Jeg vil dog gerne spørge den højtærede Minister, om ikke han kunde gaa med til en Forhøjelse til 1 Mill. Kr.; hvad der vilde svare til det, som Staten har ydet i Finansaaret 1922—23, hvis der i øvrigt kunde opnaas Enighed om dette